

O lojă în fiecare stat american

Revoluția americană și noile realități impuse de ea au generat divizări chiar între "frații" masoni, accentuând clar marginalizarea "modernilor". Franc-masonii "vechi", ca și coloniștii, se simțeau obligați să rămână fideli Marii Britanii. Toate lojile sunt afectate de acest fenomen, chiar dacă "loialiștii"-coloniști care se opuneau independenței erau mai numeroși decât "modernii". Întrebarea care-i frământa însă pe toți părea fără răspuns: cum să sprijine ei mișcarea revoluționară, fără să întrerupă legăturile masonice cu patria-mamă? Principalele loji americane, numite provinciale, își aveau "charta" primită, firește, de la marile loji britanice. Numai că în absența unei Mari Loji Naționale, revoluția părea să pună în pericol legitimitatea masoneriei americane. În cele din urmă, în fiecare stat s-a creat câte o lojă, valabilă și în zilele noastre.

Cert este că și Războiul de Independență și ocupația militară britanică au perturbat viața masonică, împiedicându-i pe "frați" să se reunească în mod regulat, situație care a stimulat crearea de loji militare, la care au aderat aproape jumătate dintre generalii americani.

Fraternitatea masonică a creat atunci o legătură între ofițerii cu grad înalt și diverse segmente sociale, iar patrioții franc-masoni au întreținut legături cu omologii lor europeni, mai ales francezi. Marchizul La Fayette și baronul Von Steuben-amândoi voluntari pentru susținerea cauzei "Insurgents"- împreună cu ge-

neralul Rochambeau, comandant șef al trupelor franceze în timpul Războiului de Independență, erau și ei inițiați. Această rețea a permis americanilor să-și promoveze cauza lor în mediile intelectuale și decizionale din Franța. Mai mult, ei au exercitat o influență asupra compatrioților lor, în domeniul ideilor, iar

funcționarea republicană a lojilor reflectă și accentuează totodată transformările sociale și politice.

"Boston Tea Party"

Pe 16 decembrie 1773, în portul Boston din statul Massachusetts, parte a coloniilor de nord ale Marii Britanii, membrii lojei St.Andrew, parte din ei deghizați ca indieni Mohawk, au urcat pe trei nave britanice ancorate la chei și au aruncat în apele Atlanticului toată încărcătura, constând din baloți de ceai, evaluați la 10.000 de lire sterline! Acest episod a căpătat numele de "Boston Tea Party", adică "ceaiul (petrecerea) de la Boston" și este unanim considerat ca momentul de început al mișcării și, ulterior, al războiului pentru dobândirea independenței Statelor Unite. Acțiunea este încărcată de semnificații și de simboluri. Astfel, "petrecerea cu ceai" s-ar fi produs ca răspuns violent la negarea dreptului de reprezentare a cetățenilor din colonii în Parlamentul britanic. Desigur, acel Parlament a emis un act pentru impunerea unor taxe pe ceaiul ce era livrat din Marea Britanie în colonia America și, desigur, coloniștii nu au vrut să plătească birul.

